

Régiók Bizottsága vélemény – Tárgy:

„A Bizottság közleménye a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek: »A Hágai Program: Tíz prioritás a következő öt évre Partnerség Európának a szabadság, biztonság és jog területén való megújulásáért«”

„A Bizottság közleménye a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek: A 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó, »Biztonság és a szabadságjogok védelme« elnevezésű keretprogram létrehozásáról”; „Javaslat tanácsi határozatra a 2007-2013 közötti időszakra »A terrorizmus megelőzése, arra való felkészültség és következményeinek kezelése« elnevezésű egyedi program létrehozásáról – »Biztonság és a szabadságjogok védelme« elnevezésű általános program”; „Javaslat tanácsi határozatra a 2007–2013 közötti időszakra »Bűnmegelőzés és a bűnözés elleni küzdelem« elnevezésű egyedi program létrehozásáról – »Biztonság és a szabadságjogok védelme« elnevezésű általános program”

„A Bizottság közleménye a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek a 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó »Alapvető jogok és jogérvényesülés« keretprogram létrehozásáról”; „Javaslat európai parlamenti és tanácsi határozatra az »Alapvető jogok és jogérvényesülés« általános program keretében a 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó »Küzdelem az erőszak ellen (Daphne), dropprevenció és felvilágosítás« speciális program létrehozásáról”; „Javaslat tanácsi határozatra az »Alapvető jogok és jogérvényesülés« általános program keretében a 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó »Alapvető jogok és polgárság« speciális program létrehozásáról”; „Javaslat tanácsi határozatra az »Alapvető jogok és jogérvényesülés« általános program keretében a 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó »Büntetőjogi jogérvényesülés« speciális program létrehozásáról”; „Javaslat európai parlamenti és tanácsi határozatra az »Alapvető jogok és jogérvényesülés« általános program keretében a 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó »Polgári jogi jogérvényesülés« speciális program létrehozásáról”

(2006/C 192/06)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

tekintettel az Európai Bizottság 2005. május 10-i közleményére a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek: „A Hágai Program: Tíz prioritás a következő öt évre – Partnerség Európának a szabadság, biztonság és jog területén való megújulásáért” (COM(2005) 184);

tekintettel az Európai Bizottság 2005. április 6-i közleményére a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek a 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó „Alapvető jogok és jogérvényesülés” keretprogram létrehozásáról, valamint a 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó, az „Alapvető jogok és jogérvényesülés” program keretében a következő speciális programok létrehozására irányuló határozatokra vonatkozó javaslatokra: Küzdelem az erőszak ellen (Daphne), dropprevenció és felvilágosítás, Alapvető jogok és polgárság, Büntetőjogi jogérvényesülés, Polgári jogi jogérvényesülés (COM(2005) 122 final) – 2005/0037 (COD) – 2005/0038 (CNS) – 2005/0039 (CNS) – 2005/0040 (COD);

tekintettel az Európai Bizottság 2005. április 6-i közleményére a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek a 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó, „Biztonság és a szabadságjogok védelme” elnevezésű keretprogram létrehozásáról, valamint a 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó, a „Biztonság és a szabadságjogok védelme” program keretében a következő egyedi programok létrehozására irányuló határozatokra vonatkozó javaslatokra: „A terrorizmus megelőzése, arra való felkészültség és következményeinek kezelése”, és „Bűnmegelőzés és a bűnözés elleni küzdelem” (COM(2005) 124 final) – 2005/0034 (CNS) – 2005/0035 (CNS);

tekintettel az Európai Bizottság 2005. május 10-i határozatára, mely szerint az Európai Közösséget létrehozó szerződés 265. cikkének 1. bekezdése alapján kikéri a Régiók Bizottsága véleményét a fentebbi kérdésekben;

tekintettel az Elnökség 2005. április 12-i határozatára, melyben vélemény kidolgozására kéri fel az „Alkotmányos ügyek és európai kormányzás” szaktanácsot a fentebbi témában;

tekintettel „A szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térsége: a helyi és regionális önkormányzatok szerepe a hágai program végrehajtásában” témában alkotott véleményére (CdR 223/2004 fin (1));

tekintettel 2005. október 12-i véleményére a következő témákban: „A terrortámadásokkal kapcsolatos megelőzés, felkészültség és válaszlépések”; „A terrorizmus finanszírozásának megelőzése és leküzdése az információcserét, az átláthatóságot és a pénzügyi tranzakciók nyomon követhetőségét javító intézkedések révén”; „Terrorizmus elleni küzdelem: felkészülés és a következmények kezelése”; „A létfontosságú infrastruktúrák védelme a terrorizmus elleni küzdelemben” (CdR 465/2004 fin);

(1) HL C 231., 2005.9.20., 83. o.

tekintettel az „Alkotmányos ügyek és európai kormányzás” szakbizottság által 2005. december 12-én elfogadott véleménytervezetére (CdR 122/2005 rev) (előadó: Ivo OPSTELTEN, Rotterdam polgármestere);

- 1) **mivel** a szabadság, biztonság és jog területét illető európai politika az elkövetkező években tapasztalható sikerének mértéke meghatározó lesz arra nézve, hogyan ítélik meg az európai polgárok az Európai Unió hozzáadott értékét;
- 2) **mivel** a legtöbb tagállamban a regionális és helyi önkormányzatok illetékesek a rend és a biztonság területén, és a közbiztonság romlását okozó társadalmi-szociális problémák megoldásában is gyakran (megosztott) felelősséggel bírnak;
- 3) **mivel** az Európai Unió a biztonságot, szabadságot és jogot illető politikájának *eredményességét és hatékonyságát* egyes területeken – például a polgárság, a válságkezelés, a terrorizmus elleni küzdelem, az integráció, az információátadás és a szervezett bűnözés visszaszorításának vonatkozásában – az is nagymértékben meghatározza, hogy a helyi és regionális önkormányzatok a felsorolt területeken hogyan gyakorolják hatásköreiket;
- 4) **mivel** európai szinten jelenleg *nem* ismerik el és *nem* kezelik *megfelelően* azt a kulcsfontosságú szerepet, amelyet a helyi és regionális önkormányzatok a biztonságpolitikában az említett területeken játszanak;
- 5) **mivel** a helyi és regionális önkormányzatok szerepének elismerése uniós szinten mindenképp – a szabadság, biztonság és jog területén a Tanács és az Európai Bizottság, illetve az egyes államok közötti eredményes és kiegyensúlyozott munkamegosztásra irányuló határozott elképzeléseken alapuló – részvételük előfeltételeinek megteremtését, bevonásuk ösztönzését és a szükséges támogatások megadását kellene, hogy eredményezze, melyet *a helyi és regionális önkormányzatok – a Régiók Bizottságának keretein belüli és kívüli –cselekvő és kezdeményező magatartása egészítene ki;*

a 2006. február 15–16-án tartott 63. plenáris ülésén (a 16-i ülésnapon) elfogadta a következő véleményt:

1. A Régiók Bizottságának álláspontjai

A Régiók Bizottsága

1.1 **értékeli** az Európai Bizottság megközelítését a hágai program kidolgozásával kapcsolatban. A COM(2005)184 final cselekvési tervben és a COM(2005)124 final, illetve COM(2005)122 final keretprogramokban felsorolt számos intézkedés és cselekvés az európai szabadság, biztonság és jog erősítése iránt mutatott akaraterőről és elszántságról tesz tanúbizonyosságot.

1.2 **úgy véli**, nem véletlen, hogy a szabadság, biztonság és jog elsőbbséget élveznek az Európai Unión belül. A európai polgárok ragaszkodnak ezekhez az értékekhez. Az alkotmány-szerződéssel kapcsolatos vita rámutatott, hogy sok polgár elégedetlen az Európai Unió által elért eredményekkel. Az eddigi politikák annak érdekében, hogy a polgárok újra kötődjenek Európához („reconnecting Europe to the people”), nem vezettek eredményre. A helyi és regionális önkormányzatok polgárok közelségük miatt közvetlenül tapasztalhatják, hogy polgáraik egyre gyakrabban elfordulnak az Európai Uniótól.

1.3 **úgy ítéli meg**, hogy a szabadságot, biztonságot és jogot illető európai politika megújítása és korszerűbbé tétele páratlan alkalmat kínál arra, hogy visszaszerezzük a polgárok támogatását. Hadd lássák és érezzék a polgárok, hogy az Európai Unió ténylegesen *hozzájárul* lakókönyvezetük biztonságának javulásához és szabadságjogaik, illetve jogaik védelméhez.

1.4 **kiemeli**, hogy a szabadságot, biztonságot és jogot illető politika megújítása és korszerűsítése a helyi és regionális önkormányzatok kulcsszerepének elismerését is megkívánja. Ebben a tekintetben figyelmeztet arra, hogy a nemzeti szintű hatóságok szerepének nyomatékos hangsúlyozásával a jelenlegi politika komoly mulasztást követ el. A nemzeti szintű hatóságok számos problémát *nem tudnak* a helyi és regionális önkormányzatok segítségével megoldani. A helyi és regionális önkormányzatok alkotják a *frontvonalat*, ha például megfelelő adminisztratív és gyakorlati válaszleptések kezdeményezéséről van szó súlyos terrorcselekmények, pandémiák, természeti csapások, ipari parkokban bekövetkező robbanások és tüzek, áramellátási zavarok, nagyszabású rendezvényeken bekövetkező szerencsétlenségek, stb. esetén. A helyi és regionális önkormányzatok alkotják a frontvonalat akkor is, ha például az utcai rendbontás, bűnözés és erőszak elleni küzdelemről, az új európai polgárok eredményes integrációjának ösztönzéséről, vagy pedig – bármely területen – a fenyegető radikalizálódás megelőzését célzó intézkedésekről van szó.

1.5 **úgy véli**, hogy az Európai Uniónak – a tagállamok összességének –, illetve a helyi és regionális önkormányzatoknak szükségük van egymásra, hogy elérhető legyen a szabadság, biztonság és jog a polgár számára látható és érezhető javulása. A jelenlegi európai politikákban ez nem jut megfelelően kifejezésre. Ezért már most megállapítható, hogy amennyiben a politikák a jelenlegi úton haladnak tovább, *nem vezetnek megfelelő eredményre*. A frontvonal nem kap elegendő támogatást, és stratégiai bevetése sem kielégítő. Jobban tudatosítani kellene azt is, hogy a szabadság, biztonság és jog területét érintő számos probléma esetén már a frontvonal megfelelő és hatékony bevetése elegendő lehet a „csata megnyeréséhez”.

1.6 **úgy ítéli meg**, hogy az újításhoz és korszerűsítéshez mindezek mellett *rendszerettebb, jobban felépített szemléletmódra* is szükség van a szabadságot, biztonságot és jogot illető európai politika vonatkozásában. A cselekvési tervhez mellékletként csatolt, rendkívül különböző, első pillantásra egymástól független intézkedések és cselekvések hosszú sora nem válik a politika érthetőségének, felismerhetőségének és végrehajthatóságának javára. Ezt szemlélteti, hogy a cselekvési terv a hágai programnak nem minden pontját dolgozta ki; hogy a cselekvési terv a hágai programhoz képest bizonyos részeiben új pontokat is tartalmaz; hogy az eddig megjelent pénzügyi keretprogramok nem fogják át a teljes cselekvési programot.

1.7 **felszólít** az erők egyesítésére a szabadság, biztonság és jog területén Európa-szerte tapasztalható komoly gondok kezeléséért. A polgárok, vállalkozások, szervezetek, intézmények, a vezetői réteg és az egyes igazgatási szintek (demokratikusan választott) képviselői határozottan érzik, hogy sürgősen az idő. Már nem elegendő a többé-kevésbé informális eszmecsere. Tetterős, bürokráciamentes fellépésre van szükség. Ennek érdekében a következőkben néhány konkrét cselekvést javasol, amelyek kiindulópontként szolgálhatnak.

2. A Régiók Bizottságának ajánlása

Általános ajánlások a szabadságot, biztonságot és jogot illető európai politikák kidolgozására és megvalósítására

A Régiók Bizottsága

2.1 **úgy véli**, hogy hágai program kidolgozását szolgáló cselekvési programot az elkövetkező években az RB véleményei alapján tartalmilag át kell dolgozni. A cselekvési programban már az Európai Bizottság is arra a következtetésre jutott, hogy – tekintettel a szabadságot, biztonságot és jogot érintő területek politikai jellegére – a cselekvési terv módosítását szükség esetén lehetővé kell tenni. 2006 végén sor kerül a cselekvési terv féldős értékelésére. Gondoskodni kell arról, hogy a féldős értékelés (eredményeinek) megszövegezésében világosan megjelenjen, hogy a politikákban hogyan kerül sor a helyi és regionális önkormányzatok pozíciójának megerősítésére.

2.2 **támogatja**, hogy a keretprogramok a következők figyelembevételével módosuljanak:

- rögzítendő az az elv, amely szerint a cselekvési terv végrehajtására szánt pénzügyi eszközök egy részét a helyi és regionális önkormányzatok rendelkezésére kell bocsátani;
- nem szabad kétséget hagyni afelől, hogy ténylegesen támogatottak a helyi és regionális önkormányzatok potenciálisan Európára is kiható kezdeményezései. Az érintett programok 4. cikkéhez ezért magyarázatot vagy kiegészítést kell fűzni. „Európára is kiható” ebben az értelemben egyébként azt jelenti, hogy az adott kezdeményezésnek egyes tagállamokban komoly következményei lehetnek a szabadságot, biztonságot és jogot illető politikára. Hiszen a biztonság kérdéskörébe

tartozó problémák, okok és megoldások az Európai Unió nem minden tagállamában azonosak;

- a helyi és regionális önkormányzatok az egy részprogramnál szélesebb körű, és ezzel gyakorlatilag különböző részprogramok elemeit társító cselekvései is kaphassanak támogatást; Gondolhatunk itt például olyan városi vagy városok közötti programokra, amelyek az erőszak megfékezésére, a szervezett bűnözés elleni küzdelemre, az információátadás javítására és az adatbázisok összekapcsolására, vagy a radikalizálódás megfékezésére stb. irányulnak. Gondoskodni kell arról, hogy az ilyen jellegű kezdeményezéseket egyablakos rendszerben lehessen elindítani, és egyetlen, átlátható döntéshozatali eljárásban elbírálni.

2.3 **csodálkozik azon**, hogy a szóban forgó keretprogramokat a magyarázó szövegek a költségvetés és a finanszírozás rendszerének jelentős egyszerűsítéseként taglalják. Brüsszeli megközelítésben ez bizonyára így is van; de a helyi és regionális önkormányzatok szemszögéből nézve a rendszer jelenlegi formájában túlságosan bonyolult, és nem felel meg a végrehajtási gyakorlat szükségleteinek.

2.4 **ajánlja**, hogy a cselekvési program féldős értékelése érdekében minden tagállam nagy vonalakban készítsen beszámolót a hágai program és a cselekvési program jelentőségéről az adott tagállam helyi és regionális önkormányzatai vonatkozásában. Ennek során (többek között) feltétlenül választ kell adni a következő kérdésekre:

- hogyan valósul meg a helyi és regionális önkormányzatok cselekvő részvétele a szabadságot, biztonságot és jogot illető európai politika előkészítésében?
- hogyan valósul meg a helyi és regionális önkormányzatok cselekvő részvétele a szabadságot, biztonságot és jogot illető európai politika eredményes végrehajtásának szavatolásában?
- hogyan javítható az adott tagállamban a helyi és regionális önkormányzatok cselekvő részvétele a szabadságot, biztonságot és jogot illető európai politika előkészítésében és végrehajtásában?
- milyen mértékben használják ki a helyi és regionális önkormányzatok az európai összehangoló munkát, támogatást, tájékoztatást és hasonlókat a szabadság, biztonság és jog területén? (Gondolhatunk itt például a már kidolgozott legjobb gyakorlatok alkalmazására, vagy éppen a legjobb gyakorlatok együttműködésben történő kidolgozására.)

2.5 **örömmel látná**, ha a helyi és regionális önkormányzatokat bevonnák a szóban forgó beszámolók készítésébe. A beszámolók alapján egy európai teljesítményértékelő rendszert (benchmark) kell felállítani. 2006/2007-ben kerekasztal-konferenciát kell szervezni, amelyen az Európai Bizottság, a tagállamok képviselői és a Régiók Bizottságának tagjai – lehetőleg szakértők és az érintett szervezetek közreműködésével – megbeszéljük az imént említett teljesítményértékelő rendszert, levonják a következtetéseket és ajánlásokat tesznek.

2.6 **kéri** annak támogatását és ösztönzését, hogy tagjai – az Európai Bizottsággal együttműködésben – 2006/2007-ben cselekvési tervet dolgozzanak ki a szabadság, biztonság és jog tárgyában, amely a tervben képviselt helyi és regionális önkormányzatok számára konkrét célkitűzéseket tartalmaz. Ezek – részben azért, mert a cselekvések más helyi és regionális önkormányzatokra is kihatnak – hozzájárulhatnak egy hatékonyabb európai politikához a szabadság, biztonság és jog területén. A célkitűzéseknek mindenképpen vonatkozniuk kell a következőkre:

- *legjobb gyakorlatok* kidolgozása és hozzáférhetővé tétele például a válságkezelés, a terrorizmus elleni küzdelem, az integráció, a radikalizálódás megfékezése és a szervezett bűnözés közigazgatási megközelítésének vonatkozásában;
- információátadás, illetve támogató hálózatok szervezése;
- az ismeretátadás, minőségbiztosítás és képzési programok szervezése.

2.7 **hangsúlyozza**, hogy maguknak a helyi és regionális önkormányzatoknak is (másokkal közösen) kezdeményezniük kell, ha meg akarják erősíteni pozíciójukat a szabadságot, biztonságot és jogot illető európai politikában, eredményesebbé téve ezzel a szóban forgó politikák összességét.

2.8 **nyomatékosan kéri** a helyi és regionális önkormányzatok *tájékozottságának* ösztönzését a szabadságot, biztonságot és jogot illető európai politika vonatkozásában. Sok információt – ha rendelkezésre áll is – nem könnyű megtalálni vagy elérni. A helyi és regionális önkormányzatok azon – jelenleg valószínűleg nagy számú – csoportjait, akiknek nincs, vagy alig van fogalmuk arról, miért fontosak az Európai Unió cselekvései a szabadság, biztonság és jog területén, a mostani információ-áramlás nyilvánvalóan nem éri el. Az RB-vel együttműködésben a következő lehetőségeket kell megvizsgálni:

- a helyi és regionális önkormányzatok, mint célcsoport aktívabb, célirányosabb, konkrétabb („Mit jelent az Ön számára?”) tájékoztatása a szabadságot, biztonságot és jogot illető európai politikáról – például interaktív „információvásárok” szervezésével;
- a célcsoporton belüli különböző – imént vázolt – kategóriák figyelembevétele a tájékoztatás megszervezése során;
- olyan szervezeti egység – például *egyetlen* irányító központ és több támogató iroda – létesítése, amelyhez a helyi és regionális önkormányzatok minden, a szabadságot, biztonságot és jogot illető európai politikával kapcsolatos kérdésükkel és tájékoztatási kérelmükkel fordulhatnak.

2.9 **véleménye szerint** a szabadságot, biztonságot és jogot illető európai politika kidolgozásának, megvalósításának, végrehajtásának és értékelésének folyamatát úgy kell kidolgozni, hogy a helyi és regionális önkormányzatok részvétele – különösen a politikáknak az önkormányzatok közvetlen illetőségeire vonatkozó területein – mindvégig biztosítva legyen. Amennyiben már most adott a részvétel, ez nem mutatkozik elégedően az eredményben. Jelen véleményt figyelembe kell venni a 2.3. pontban említett kerekasztal-konferencián.

2.10 **javasolja**, hogy ne szorítkozzunk olyan jellegű absztrakciókra, mint pl. „nagy jelentősége van a helyi és regionális önkormányzatok intenzív bevonásának”, hanem gondoskodjunk az ilyen elképzelések gyakorlatba való átültetéséről, például a Tanács, az Európai Bizottság és az Európai Parlament munkamódszereinek módosításával. A szabadság, biztonság és jog területén például a közlemények, javaslatok és határozatok magyarázó szövegeibe *alapvetően* fel lehetne venni egy fejezetet „A helyi és regionális önkormányzatok szerepe” címmel. Egy ilyen fejezet többletértéke nem is annyira tartalmában, mint inkább a dokumentumok előkészítésére ható ösztönző erejében rejlik.

2.11 **úgy véli**, hogy a helyi és regionális önkormányzatokat a szabadságot, biztonságot és jogot illető politikával kapcsolatos konkrét, végrehajtásközpontú ötletek „bölcsőjének” kellene tekinteni. A helyi és regionális önkormányzatok „frontvonal” mivoltukból adódóan Európa-szerte olyan gyakorlati tapasztalattal, ismerettel és szaktudással rendelkeznek, amely nemzeti szinten gyakran sokkal kisebb mértékben található meg. A jelenlévő szellemi erőt mozgósítani kell, és a politikák előkészítésében előkelő helyet kell neki biztosítani.

2.12 **kéri** annak ösztönzését, hogy a hágai program és a cselekvési program javasolt *nyomon követésében* a helyi és regionális önkormányzatok közvetlen illetőségébe tartozó politikaterületeken a helyi és regionális önkormányzatok válogatott *szakértői csoportjai* vegyenek részt. Így közvetlenül meg lehet tudni, az egyes politikák hogyan működnek a gyakorlatban.

2.13 rendszerezettebb és jobban felépített szemléletmód kialakítását **száll síkra**, amennyiben folytatni kívánjuk a szabadságot, biztonságot és jogot illető európai politika jelenlegi, programokra épülő megközelítését. Az egyes intézkedések csak akkor vezethetnek sikerre, ha összefüggő cselekvések ésszerű láncolatának szemeiként valósulnak meg.

2.14 **megjegyzi**, hogy nincs sok értelme több lehetőséget adni az állami vezetésnek ahhoz, hogy tájékozódjon az egyes személyek (például engedélyért vagy szubvencióért folyamodók) integritásáról, ha az állami vezetés nem határoz meg integritásra vonatkozó politikát, nincsenek integritásvizsgálatra alkalmas eszközei és nem hajtja végre az integritásra vonatkozó jogszabályokat. Hasonlóan felesleges az egyes lakónegyedek rossz közbiztonságának büntető intézkedéseken alapuló megközelítésébe fektetni, ha egyidejűleg nem fektetünk be a tárgyi és a szociális infrastruktúrába is.

2.15 **ajánlja** az egymással összefüggő cselekvések ilyen jellegű láncolatainak feltérképezését, hogy meghatározható legyen, a szubszidiaritás elvéből kiindulva mire összpontosítson az Európai Unió. Ennek során ajánlatos célirányosan kiválasztani néhány prioritásként tekintendő témát, a többit pedig az állami szintű hatóságokra hagyni. Minél több elszámolható célkitűzést kell meghatározni. Az egyszerűsítés és a koncentráció szükségszerűen jobb átláthatósághoz és nagyobb stabilitáshoz vezet.

2.16 **kéri**, hogy a helyi és regionális önkormányzatok kapjanak lehetőséget arra, hogy ne csak a szabadságot, biztonságot és jogot illető európai politika egyes, specifikus részeiről gondolkodjanak együtt az unióval, hanem a politikák alapjául szolgáló *stratégiai elképzelésekről* is. Minél pontosabban meg kell határozni a politikaterületek *tartalmi hatókörét* és annak lehetőségét, hogyan lehet a biztonság szerepét a többi politikaterületen is megerősíteni (*externális integráció*). A biztonságra helyezett nagyobb hangsúly például a környezetvédelem terén oda vezethet, hogy a vállalatok környezetvédelmi információihoz való hozzáféréssel kapcsolatos jogszabályokban több lehetőség nyílik arra, hogy az érzékeny adatokat ne kelljen nyilvánosságra hozni.

2.17 **nyomatékosan kéri** annak vizsgálatát, hogy a helyi és regionális szinten használatos mechanizmusok és rendszerezési elvek (például a célcsoportra vagy egyénekre irányuló politikák szerinti, illetve a problémákra irányuló politikák és területi alapú politikák szerinti rendszerezés) mennyiben használhatók európai szinten is.

2.18 **megjegyzi**, hogy a szabadságot, biztonságot és jogot illető európai politikaterületek (megújuló) szisztematikus, jól felépített szemléletmódjának kialakulásához a jogi alap (újra)átgondolása is hozzátartozik. Az elérendő szint szempontjából a hágai programnak az alkotmány szerződés körüli vezérfonala. Vizsgáljuk meg, hogy az alkotmány szerződés körül kialakult helyzetnek milyen következményei vannak a szabadságot, biztonságot és jogot illető politikára, és erre mi legyen a megfelelő válasz. Ugyanakkor a (megújuló) szemléletből levezethető, milyen feltételekhez *kellene* igazodnia az (európai) jogi alapnak. Elengedhetetlenül szükség van a szabadságot, biztonságot és jogot illető politika szilárd, demokratikus és jogállami legitimációjára. Ennek keretében megfelelően rögzíteni kell a helyi és regionális önkormányzatok alapvető szerepét.

2.19 **ajánlja**, hogy a polgárok és a vállalkozások részére dolgozzanak ki világos *kommunikációs stratégiát* a szabadságot, biztonságot és jogot illető európai politikáról. Számukra általában a helyi és regionális önkormányzatok jelentik az első (hivatalos) kapcsolattartó pontot. Ezért éppen a helyi és regionális önkormányzatokat kell felhasználni arra, hogy megmutassuk a polgároknak és a vállalkozásoknak, hogyan veszi ki részét Európa biztonságuk szavatolásából.

Ajánlások a szabadságot, biztonságot és jogot illető európai politika azon területeivel kapcsolatban, amelyeken a helyi és regionális önkormányzatok (megosztott) felelőséggel rendelkeznek

Válságkezelés

2.20 **emlékeztet arra**, hogy – többek között – a londoni és madridi terrortámadások, az árvíz, amely 2005-ben Európaszerte nagy területeket sújtott, a fertőző betegségek kitörése emberen és állaton, az elhúzódó áramellátási zavarok következményei; a különböző francia városokban nemrégiben kitört zavargások jól példázák az olyan helyzeteket, amelyekben a helyi és regionális önkormányzatok nagy mértékben (és elsődlegesen) felelősek a megfelelő *válságkezelésért*.

2.21 a válságkezelés szakszerűsítését szükséges fejleménynek **tekinti**, mindenekelőtt a terrorizmus elleni küzdelem fényében,

de szélesebb értelemben is. Az Európa Tanács keretében működő *European Forum of Local and Regional Disaster Management* [helyi és regionális válságkezelés európai fóruma] elnevezésű, válságkezelésre irányuló európai hálózat közelmúltbeli létrehozása jó példája annak a széles körű nézetnek, hogy sürgősen szükség van a szóban forgó szakszerűsítésre.

2.22 **úgy véli**, hogy a szabadságot, biztonságot és jogot illető európai politika a válságkezelés megfelelő megközelítését kétféleképpen támogathatná:

- *összehangoló, kísérő szerepet* vállalva azokon a területeken, ahol a megelőzés, felkészültség, válaszlépések és utógondozás során ajánlott a nemzetközi együttműködés. Ide tartozik minden olyan válság, amelynek nemzetközi hatása van. Túlhaladottnak tekinthető, hogy a politikák csak a határokon átnyúló következményekkel fenyegető, határmenti területeken bekövetkező válságokra összpontosítsanak. A mai társadalomban a létfontosságú infrastruktúra területén – például a repülőtereken, a kikötőkben, az áruk és szolgáltatások áramlásának csomópontjain, az energiaellátási hálózatokban – bekövetkező válságok, de a fertőző betegségek és hasonlóak is majdnem mindig határon átnyúló jellegűek.

- *ösztönző szerepet* vállalva azokon a területeken, ahol a kapcsolatok kiépítésével és a kölcsönös (például a *legjobb gyakorlatról* történő) tájékoztatással jelentősen javulhat a válságkezelés minősége. Ebben a tekintetben támogatni lehet a (például a kockázatértékeléssel és a felderítőrendszerekkel kapcsolatos) eszközök, módszerek és technikák rendelkezésre bocsátását vagy a válsághelyzet kezelésének tényleges gyakorlatát.

2.23 **javasolja**, hogy a *válságkezelést* is tekintsek prioritásnak, és kiemelni, hogy a válságkezelés hatékony szervezeti keretéről *elsősorban* a nemzeti szintű hatóságoknak kell gondoskodniuk.

2.24 **úgy véli**, hogy konkrét intézkedéseket kell kidolgozni az Európai Unió egyrészt összehangoló és kísérő, másrészt ösztönző szerepéhez. Ezeket a cselekvési terv féldíós értékelésekor hozzá lehet fűzni a 2007–2013 közötti időszakra szóló menetrendhez. A cselekvési terv mellékletének 3.5. pontjában jegyzett intézkedések végrehajtását is prioritásnak kell tekinteni. A szélesebb értelemben vett (tehát nem csak a terrorizmus elleni küzdelemmel kapcsolatos) válságkezelés szakszerűsítésére pénzügyi eszközöket kell rendelkezésre bocsátani – többek között a következő módokon:

- lehetőséget kell adni a helyi és regionális önkormányzatoknak *új módszerek, technikák és legjobb gyakorlatok* kidolgozására (például: válságkommunikáció, szoros kapcsolatok kiépítése a helyi társadalmi szervezetek és az önkormányzatok között, irányítási és működési mechanizmusok válság esetén);

- a helyi és regionális önkormányzatoknak lehetőséget kell adni arra, hogy *válságkezelési terveiket optimalizálják és rendszeresen gyakorolják*;

- a helyi és regionális önkormányzatoknak lehetőséget kell adni arra, hogy a válságkezelési gyakorlatokba polgárokat is bevonjanak. Ezzel egyrészt elősegítik, hogy a polgároknak tudatosuljanak a kockázatok, másrészt a polgároktól kapott visszajelzést megfelelő módon feldolgozhatják a tervekben.

2.25 ehhez kapcsolódva **kéri** a 2007–2013 közötti időszakra szóló „A terrorizmus megelőzése, arra való felkészültség és következményeinek kezelése” elnevezésű programjavaslat hatókörének kibővítését, hogy az a nem terrorizmus okozta válságok kezelése optimalizálásának finanszírozását is megalapozza.

Terrorizmus elleni küzdelem

2.26 **megjegyzi**, hogy az önkényes támadások miatt szorongásban élő polgárok szabadságuk alapvető összetevőit veszítették el. Nem szabad megengedni, hogy ez legyen az Európai Unió sorsa. A terrorizmus elleni küzdelemre vonatkozó véleményhez kapcsolódóan (CdR 465/2004) az RB elismeri a megelőzésre, a felkészültségre és a válaszlépésekre irányuló intézkedéseket. A megelőző stratégia sikeréhez azonban szükség van a – szélsőségekben gyökerező – terrorizmus *mélyebb okainak* feltárására és kezelésére. Ebben az összefüggésben fel kell ismerni a kapcsolatot az integrációs politikával, és azt, hogy az integrálódott polgárok számára feltétlenül szavatolni kell az európai társadalomban való tényleges és teljes mértékű részvételt.

2.27 **kiemeli**, hogy ennek kiegészítéseképpen ösztönözni kell a radikalizálódási tendenciák feltérképezését, illetve a *radikalizálódásra és extrémizmusra* hajlamos csoportok azonosítását, különös tekintettel néhány olyan európai régióra, ahol a radikalizálódás valós fenyegetést jelent. Nemcsak a behatárolt számú, egy radikalizálódási folyamat következményeképpen tényleges terrorista cselekményeket elkövető személyek jelentenek fenyegetést, hanem a polarizálódási folyamatok is. A polarizációnak – a biztonság, az életminőség és a tolerancia szemszögéből nézve – nem kívánt következményei lehetnek, amelyek veszélybe sodorják a társadalmi összetartást. Ezek a folyamatok több európai országban komoly fenyegetést jelentenek. A radikalizálódási és polarizálódási folyamatok felismerésének segédeszközeként ajánlatos úgynevezett „*korai előjelző*” mutatókat meghatározni. Az ilyen mutatókkal a hatóságok – de a lakáshivatalok, a szociális, ifjúsági, oktatási, egészségügyi és segélyszervezetek stb. is – már korai stádiumban figyelmeztethetnek és készíthetnek elő válaszlépéseket az esetlegesen radikalizálódó személyekre, újabb lehetőséget hozva létre a „házi” terroristák gyarapodásának leküzdésére. Ügyelni kell rá ugyanakkor, hogy ezen intézkedések ne akadályozzák a bevándorlók beilleszkedését és foglalkoztatását. Rendkívül fontos elébe menni annak, hogy a radikalizálódás irányába haladjanak olyan, nagy létszámú „középcsoportok”, amelyek (még) nem vagy csak kevésbé érzik magukat érintettnek az európai társadalomban.

2.28 **hangsúlyozza**, hogy ezeknek a válaszlépéseknek különösen a *helyi önkormányzatok szintjén* kell formát ölteniük, ezért a helyi önkormányzatokat támogatni kell, hogy fokozhassák tájékoztatásukat, például létrehozhassanak egy helyi *információs csomópontot*, amely a radikalizálódás korai felderítését szolgálja. Egy ilyen információs csomópont tanácsot adhat a helyi intézményeknek az egyes jelek értelmezésével és az esetleges beavatkozással kapcsolatban.

2.29 amellet **száll síkra**, hogy ösztönözni kell a radikalizálódásra utaló jelek felismerésére és jelentésére irányuló képzési programok kidolgozását és megvalósítását a helyi önkormányzatok tisztviselői számára.

2.30 egyidejűleg **javasolja** annak vizsgálatát is, hogyan lehet megakadályozni a szélsőséges szervezetek toborzó tevékenységét, és hogyan lehet hatásosan fellépni az extrémizmusra való felhívások és a terrorcselekmények elkövetéséhez az Interneten nyújtott gyakorlati útmutatókkal szemben.

2.31 **úgy véli**, hogy el kell határozni a *pénzügyi műveletekről nyújtott információk* gyorsabb és alaposabb cseréjét, amelynek hozzá kell járulnia az intézmények és szervezetek nagyobb átláthatóságához, a helyi önkormányzatok felé is. A pénzügyi áramlatok rendszeresen olyan intézményeken és szervezeteken át vezetnek, amelyeket regionális és/vagy helyi önkormányzatok is támogatnak (például az integrációval kapcsolatos tevékenységek céljából). A megfelelő információ az ilyesfajta pénzáramlatok leállításához vezethet. Az erre vonatkozó javaslatokat a tervezés során előre kell hozni (2006).

2.32 **jelzi**, hogy a terrorizmussal kapcsolatos vizsgálatok és a terrorizmus ellen való küzdelem hatékony kezeléséhez nagyobb mértékű együttműködésre és információátadásra van szükség, mind az európai tagállamok között, mind pedig a tagállamokon belül a hatóságok között. A cselekvési program javasolja, hogy országonként hozzanak létre egy olyan „*kapcsolattartó pontot*”, amely hozzáférhet a (lehetséges) terrorista tevékenységekkel kapcsolatos minden számottevő információhoz. Egy ilyesfajta „*kapcsolattartó pont*” azonban csak akkor lehet hatékony, ha a helyi és regionális önkormányzatok között – több szem többet lát alapon – jól működő információs háló is létezik. A tagállamoknak világossá kell tenniük, hogy milyen módon szavatolják egy ilyen *információs háló* tényleges működését, és – amennyiben szükséges – vázolniuk kell egy jobb információs háló kialakításának terveit.

2.33 **nyomatékosan kéri**, hogy – például egy szakértői központ létrehozásával – rendszeres tapasztalatcserére kerüljön sor a terrorizmussal szembeni fellépés tanulságairól. Az aktuális operatív tevékenységekről szóló kölcsönös tájékoztatás nagy jelentőséggel bír, de legalább ennyire fontos, hogy az ilyen tevékenységek után minél előbb megosszunk a terrorizmussal szembeni stratégiai fellépés tanulságait. Ebbe a folyamatba a helyi és regionális önkormányzatok hálózatait is feltétlenül be kell vonni.

2.34 **ajánlja**, hogy ne csak a sebezhető *infrastruktúra* feltérképezésére fordítsanak figyelmet – ahogy azt a cselekvési program javasolja –, hanem az olyan *frekvenciált helyekre* is, mint például a pályaudvarok, stadionok, rendezvényterületek, idegenforgalmi látványosságok stb. A helyi és regionális önkormányzatok általában fontos szerepet játszanak az ilyen helyek védelmében és biztosításában.

2.35 éppen ezért **kéri** a helyi és regionális önkormányzatok támogatását szakszerű kockázatelemző munkájuk megkönnyítése érdekében, valamint a védelemre és biztonságra vonatkozó *legjobb gyakorlatok* kialakításának ösztönzését. Megfelelő *jogi alapról* kell gondoskodni annak érdekében, hogy a helyi önkormányzatok a sebezhető célok védelmét és biztonságát célzó előírások betartására kötelezhessék a tulajdonosokat és üzemeltetőket. Ezért ösztönözni kell olyan *eszköztárak* létrehozását, amellyel az önkormányzatok megkönnyíthetik a tulajdonosok és az üzemeltetők számára az előírások eredményes betartását.

2.36 **ajánlja** – többek között a környezetvédelmi információkhoz való hozzáférés terén – az arra irányuló szabályozások alapjainak felülvizsgálatát, és azon információkét, amelyeket a polgároknak kell tudniuk lakókörnyezetük kockázatairól, illetve azét, hogy milyen határok között nyilvánosak a sebezhető célok tulajdonságairól és védelméről szóló operatív adatok.

2.37 **hangsúlyozza**, hogy tudatosítani kell, hogy a sebezhető célok biztonságának szavatolása tekintetében kulcsfontosságú a (magán) biztonságvédelmi szervezetek minősége. E célból tanácsos megvizsgálni, szükség – és lehetőség – van-e a minőség javítását szolgáló intézkedésekre.

2.38 **sajnálatát fejezi ki** azzal kapcsolatban, hogy a cselekvési programból hiányzik a polgárok kockázati tudatosságának növelésére irányuló stratégia. A polgárok különösen a helyi önkormányzatoktól várják el, hogy megfelelően tájékoztassák őket a lakókörnyezetükben lehetséges módon bekövetkező merényletek kockázatairól. Ezért ösztönözni kell egy világos kommunikációs stratégia létrehozását.

Alapvető jogok és polgárság

2.39 **emlékeztet arra**, hogy az alapvető jogokról folytatott vitában jelentős hangsúlyt kap az alapvető jogok erőzójának megelőzése. **Sajnálatát fejezi ki** amiatt, hogy az egyes hatóságok a lakosság biztonságának védelmére irányuló törekvése még nem jelenik meg kellő mértékben.

2.40 **megállapítja**, hogy az alapvető jogok körül kialakult vita csak akkor lehet eredményes, ha a – például az integrációt érintő – köteleességekről szóló vita sem marad ki belőle. **Ösztönzi** az aktív helyi vitákat – például városi szintű vitafórumokat –, melyekkel az erre vonatkozó európai politikát polgárközelibbé lehet tenni. Az ilyen viták nagyon fontosak annak feltárására, hogy a jogok és köteleességek közötti egyensúly megőrzése érdekében milyen intézkedések alkalmazhatóak eredményesen.

2.41 **támogatja** a hágai programban előirányzott *alapvető jogok hivatalának* létrehozását, mely megszerezhetné, leírhatná és hozzáférhetővé tehetné a *legjobb gyakorlatokat*, valamint, tekintve a lehetséges merényletek és zavargások okozta növekvő nyugtalanságot, jelentős módon hozzájárulhat a hátrányos megkülönböztetésről, rasszizmusról, integrációról és terrorizmusról szóló vitához.

2.42 **sajnálatát fejezi ki** amiatt, hogy az alkotmányserződés kapcsolatos bizonytalanság folytán az Európai Bíróság jogvédő szerepének javítását célzó tervezett módosítások is veszélybe kerültek, mindenekelőtt a természetes és jogi személyeket az őket közvetlenül érintő uniós szabályozó tevékenységgel szembeni fellépésre feljogosító hatáskörre vonatkozóan. Az imént említett jogvédelmi hézagot sürgősen pótolni kell, tekintve, hogy az Európai Unió a szabadságot, biztonságot és jogot illető politikája az elkövetkező években erősödni fog.

Integráció

2.43 **emlékeztet rá**, hogy az újonnan érkezettek társadalmunkra gyakorolt hatása – akár bevándorlókról, akár menedékkérőkről legyen szó, amennyiben menekültstátuszt vagy egyéb kiegészítő humanitárius védelmet kaptak, – *különösen érzékelhető a helyi szinten*, ezért főképpen a városokban nagyon fontos,

hogy biztosított legyen a megfelelő mértékű (strukturális, társadalmi, gazdasági és kulturális) integráció, amelynek alapvető feltételeként ténylegesen szavatolni kell, hogy az integrálódott polgárok teljes mértékben részt vehessenek az európai társadalomban. Az imént vázolt stratégia jelentőségét a francia városokban nemrégiben kitört zavargások is igazolják.

2.44 **kiemeli**, hogy az integráció során gondoskodni kell közös kötődésről ahhoz a társadalomhoz, amelyhez az egyén tartozik, és ez csak akkor lehetséges, ha az integrációt nem tekintjük kötelezettségmentes folyamatnak. Alapvető, hogy az Európai Unió megteremtse a sikeres integráció világos kereteit és feltételeit, de elismeri, hogy az integráció – hatását tekintve – mindenekelőtt állami szintű ügy. Fontos, hogy a helyi önkormányzatok segítséget kapjanak az integrációs folyamat szervezésében, *mind a felvilágosítás és pénzügyi eszközök, mind pedig a legjobb gyakorlatok* kidolgozása révén, mégpedig az integrációért felelős európai miniszterek a hollandiai Groningenben megrendezett 2004-es konferenciáján megbeszélésekre támaszkodva.

2.45 **javasolja** többek között a városi szintű vitafórumok, az eszmecsere, a nyelvtanítás, a beilleszkedést ösztönző kezdeményezések, a foglalkoztatási projektek, az emancipációs folyamatok, a megkülönböztetés-ellenes projektek támogatását, valamint a helyi szintű tapasztalatok, újítások, sikerek és kudarcok nyomán követésének és az erről folytatott rendszeres eszmecsereinek a biztosítását.

2.46 **úgy véli**, meg kell előzni, hogy a népesség egyes csoportjai társadalmi szempontból reménytelen helyzetben érezzék magukat, és ösztönözni kell a nagyvárosok egyes kerületei közötti egyensúlyt elősegítő kezdeményezéseket, például a lakáspolitikát, a jövedelempolitikát és a képzés terén hozott intézkedések révén.

2.47 **üdvözli** „Az európai integráció kézikönyvének” soron következő kiadását, amelyre nyomatékosabban fel kellene hívni mindenekelőtt a helyi és regionális önkormányzatok figyelmét, mivel úgy tűnik, hogy a kézikönyv első kiadása nem tett szert elegendő ismertségre.

2.48 **támogatja** egy európai integrációs fórum évenkénti megszervezésének gondolatát, és javasolja, hogy ebbe szorosan vonják be a helyi és regionális önkormányzatok tapasztalatait és szaktudását.

Adatvédelem és biztonság az információátadás során

2.49 **emlékeztet arra**, hogy a múlt század második felében az adatvédelem – a rendőrállamtól való félelem fényében – elsősorban a polgárok a hatóságokkal szembeni védelmére irányult, és kiemeli egy új egyensúly megtalálásának szükségességét, amely jobban figyelembe veszi a polgárok biztonságának védelmét a rosszindulatú törvénytörőkkel szemben.

2.50 **úgy véli**, hogy ennek értelmében **támogatandó** az a célkitűzés, amely a cselekvési program kidolgozásakor kiemelt figyelmet szentel a személyi adatok védelmére, de tudatában kell lenni, hogy egyre gyakrabban választani kell az adatvédelemmel kapcsolatos egyéni és kollektív (például biztonsági) érdekek védelme között. A terrorizmus ellen küzdelemben az információ kulcsszerepet játszik.

2.51 **kéri** az Európai Bizottságot, hogy politikájának kidolgozása során ne hagyja figyelmen kívül, hogy – amennyire a nemzeti jogszabályok keretei ezt lehetővé tették – számos helyi és regionális önkormányzat kölcsönös tájékoztatóhálózatokat épített ki, amelyek segítségével a pl. lakcímre, adózásra, lakó- és szociális körülményekre, egészségre stb. vonatkozó adatokat rendőrségi és bírósági adatokkal lehet összekötni. Ez a stratégia sokszorosan kamatoztatható többek között a terrorizmus és a súlyos bűntettek elleni küzdelemben, de a visszaeső bűnözők által okozott városi rendbontások felszámolására is.

2.52 ezért, a személyi adatok védelme érdekében **nyomatékosan kéri** világos, általános jogi alap kidolgozását, amely aránytartó, és megfelelő mozgásteret nyújt ahhoz, hogy szükség esetén előnyben lehessen részesíteni a biztonságos társadalom érdekeit, és vitára szólítja az európai polgárokat, bevonva a helyi és regionális önkormányzatokat is.

2.53 **ügy véli**, hogy a közrend és közbiztonság fenntartása, illetve a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelem szükségessé teszi a tagállamok közötti fokozott információátadást. A helyi és regionális önkormányzatoknak a biztonsági politika végrehajtásában és érvényesítésében játszott kulcsfontosságú szerepére való tekintettel arra **kéri** a tagállamokat, hogy világosan fejtsek ki, konkrétan milyen formában zajlik a helyi és regionális önkormányzatokkal folytatott információátadás.

Szervezett bűnözés

2.54 **megállapítja**, hogy a támogatásokat, szerződéseket, engedélyeket, stb. érintő döntéshozatal során a helyi és regionális önkormányzatok jelentős hozzáadott értékkel szolgálhatnak a (szervezett) bűnözéssel szembeni fellépés terén. Ösztönözni kell, hogy a döntéshozatal során szerepet játszassanak a (korábbi) kihágások is, amely lehetővé teszi engedély megtagadását, ha indokolt a feltételezés, hogy a kérvényező ismételen „rossz útra fog térni”.

2.55 **örömmel látná**, ha a rendőrség és a bíróság „kiszűrné” a nyomozási aktákból a helyi és regionális önkormányzatoknak átadható információkat, hogy esetleges engedélyek és támogatások megítélésakor az önkormányzatok figyelemmel lehessenek ezekre az adatokra. Ha például egy vendéglátó-ipari vállalkozót embercsempészésért vagy emberkereskedelemért elítélnék, akkor nem elképzelhetetlen, hogy ugyanez a vállalkozó illegálisan az országban tartózkodó személyeket dolgoztat a vállalkozásában. Amennyiben a vendéglátó-ipari engedély feltételei teljesítésének felügyelete a helyi önkormányzat illetősége, az említetthez hasonló helyzetekben rendkívül hatásos, ha az idevágó információ megosztható, és megvizsgálható, indokolt-e az érintett vállalkozás engedélyének bevonása.

2.56 **kéri** a helyi és regionális önkormányzatok ez irányú tapasztalatainak közösségi szintű rendszerezését, leírását és hozzáférhetővé tételét annak érdekében, hogy a közösségi jogszabályok – köztük az európai közbeszerzési jog – támogassák a helyi és regionális önkormányzatok ilyen irányú kezdeményezéseit.

2.57 **kéri továbbá** – amennyire a nemzeti jogszabályok keretei ezt lehetővé teszik – *legjobb gyakorlatok* kidolgozását az információátadás és az adatbázisok összekapcsolása terén (az adózás, lakókörülmények, szociális és foglalkoztatási ügyek, engedélyezés, illetve az állampolgári adatok adminisztrációja vonatkozásában) a regionális és helyi közszolgálatok, illetve (például a lakókörnyezetet megzavarókkal szembeni fellépés vonatkozásában) a rendőrség és a bíróság között, annak érdekében, hogy hatékonyabban felfedhetők és kézbe vehetők legyenek a szervezett bűnözés hálózatai.

2.58 **kiemeli** annak szükségességét, hogy mentesítsük a rendőri erőket a törvényes bevándorláshoz kapcsolódó adminisztratív feladatoktól – mint például a tartózkodási engedélyek meghosszabbítása –, hogy nagyobb erővel és szakértelemmel vehessék fel a harcot az illegális bevándorlásból hasznot húzó szervezett bűnözéssel szemben. A Régiók Bizottsága úgy véli, hogy ezen adminisztratív feladatokat a helyi hatóságok speciális irodákon keresztül el tudják látni, – amennyiben ezt a különböző tagállamok rendszerei lehetővé teszik – ha ehhez a tagállamoktól megfelelő pénzügyi támogatást kapnak.

2.59 **kéri** a helyi és regionális önkormányzatok aktív – a hatáskörök és feladatok alapos kockázatelemzésére támaszkodó – *integrációs politikájának* továbbfejlesztését.

Az erőszak és rendbontás megelőzése és visszaszorítása

2.60 **tudomásul veszi**, hogy a cselekvési tervben különleges figyelmet kap a *gyermekek jogainak védelme* és a *gyermekek és nők elleni erőszak elleni küzdelem*, valamint bővül az áldozatok támogatására irányuló tevékenységek köre.

2.61 **egyetért** egyfelől a bőséges pénzügyi kerettel az „Alapvető jogok és jogérvényesülés” keretprogram az erőszak megelőzésére és visszaszorítására vonatkozó politikájának megvalósítására, másfelől a *Daphne-program* megerősítésével és kiterjesztésével annak érdekében, hogy lehetőség nyíljon a kábítószer-használat *megelőzésével kapcsolatos politika* alkalmazására, amelyben ösztönzést kap a civil szervezetek részvétele.

2.62 **támogatja** azokat a kezdeményezéseket is, amelyek az érintett közigazgatási intézmények közötti jobb együttműködés és információátadás segítségével az együttes fellépést célozzák az *embercsempészet* ellen (különösen nők és gyermekek esetében), amelynek során általában szervezett bűnözésről van szó.

2.63 **megállapítja**, hogy számos helyi önkormányzat rendelkezik tapasztalattal a *családon belüli erőszak* felderítésével és kezelésével kapcsolatban, a gyermekekkel és nőkkel szembeni erőszak ugyanis gyakran a családon belül is megfigyelhető. Fontos, hogy az ilyen jellegű erőszak elleni helyi szintű fellépés alapvetően hozzájáruljon ahhoz, hogy az érintett célcsoportok ráeszméljenek: a nőkkel és gyermekekkel szembeni erőszak tekintetében a társadalom és a jog teljes mértékben a „zéró tolerancia” elvét alkalmazza.

2.64 **javasolja**, hogy a cselekvési program végrehajtása során gyűjtsék össze a helyi és regionális önkormányzatok ez irányú tapasztalatait, hogy itt is ki lehessen dolgozni a *legjobb gyakorlatot*. Ajánlja továbbá *helyi erőszak-bejelentő pontok* létrehozását.

Ajánlások a szabadságot, biztonságot és jogot illető európai politika azon területeivel kapcsolatban, amelyek – noha a helyi és regionális önkormányzatok nem rendelkeznek közvetlen felelőséggel – közvetlenül hatnak a helyi és regionális szintre

Közös menekültügyi térség

2.65 **ismételten utal rá**, hogy a helyi önkormányzatok közvetlenül szembesülnek a menedékkérők problémáival, és hogy a jogerősen elutasított menedékkérők, akik (mivel nem kötelező vagy nincs rá lehetőség) nem hagyják el közvetlenül az országot, gyakran a nagyvárosok névtelenségében keresnek oltalmat. Ez a *városokban* szociális és biztonsági problémák kialakulásához vezethet;

2.66 emiatt rendkívül **fontosnak tartja**, hogy kialakuljon egy közös menekültügyi térség és menekültügyi eljárás, illetve egy egységes státusz a menedékre jogosultak számára;

2.67 **kéri**, hogy az uniós intézmények tegyenek erőfeszítéseket a *menedékkérők* származási országukba való visszatérésének egyértelmű *megkönnyítése érdekében*. Támogatni kell az önkéntes visszatérést, méghozzá olyan ajánlatokkal, amelyek az önálló boldogulás képességének fejlesztésére irányulnak. Az RB **megállapítja**, hogy különböző uniós tagországokban már vannak

példák ilyen alapon működő helyi és regionális projektekre, és kéri az ilyen jellegű projektek, valamint az alkalmazott módszerekre és eredményekre vonatkozó információ-átadás ösztönzését.

Bevándorlási politika

2.68 rendkívül fontosnak **tartja** a közös bevándorlási politika létrehozását, melyet a különböző nemzeti politikák koordinációja kísér, de megállapítja, hogy a sikeres bevándorlási politika kulcsa a *jól átgondolt integrációs politika*. A helyi önkormányzatokra itt fontos szerep hárul a társadalmi kohézió megőrzését és ösztönzését illetően;

2.69 tudatában annak, hogy ez a terület a radikalizálódás és extrémizmus megelőzésének kérdéskörével is érintkezik, **kéri**, hogy a helyi önkormányzatok részesüljenek megfelelő segítségben az újító erejű helyi kezdeményezések támogatása során;

2.70 **úgy véli**, hogy nem szabad megfélemlíteni a harmadik országból származók jelenleg homályos jogi státuszáról és jogairól. Ez ugyanis – mindenekelőtt az integrációs politika vonatkozásában – a helyi önkormányzatokat sújtja. A nem uniós lakosok például munkaerő-piaci kérdésekben nem támaszkodhatnak az uniós jogszabályokra, pedig ez fontos feltétele a sikeres integrációs politikának. A Régiók Bizottsága **kéri**, hogy mindezek vonatkozásában az is szem előtt maradjon, milyen fontos, hogy az Európán kívüli országokból származó jó képességű csoportok („*high potentials*”) ne forduljanak el Európától.

Brüsszel, 2006. február 16.

A Régiók Bizottsága

elnöke

Michel DELEBARRE